तये पानाय प्रकावन्तु सुखप्रदा भवन्तु। किञ्च ने स्माकं यमं सुखं सम्पाद्यितुं योर्दुः खं पृथकर्त्तुं च श्रभिस्रवन्तु। सर्वतः प्रवर्त्तनाम्।

कत्यः। सप्त पार्थिवान् सक्ताराना हरत्येवं वानसात्यान्। पञ्च पञ्च वा भूयसे। वा पार्थिवान् सक्तारान्ना हरेदिति वाजमने-यकम्। "वैश्वानरस्य रूपं पृथियां परिस्तमा। स्थानमाविभन्नु नः" दति। सिकता दति। विश्वेषां नराणां हितकारी वैश्वा-नरे। ऽग्निः तस्याग्नेः खरूपं पृथियां परिस्तमा परितः पार-यन्त्यः सिकताः स्थानं सुखं ययाभवित तथा नोस्नाकं देव-यजनमाविभन्तु।

कत्यः। "यदिदं दिवा यददः पृथियाः। सञ्जाने रोदमी
सम्बद्धवतुः । उषान् कृष्णमवतु कृष्णमूषाः । द्रहोभयोर्यज्ञियमागिमष्ठाः" दित । उषानित्याहरतीत्येवं सर्व्यानुवर्तते ।
दिवः सम्बन्धि यदिदं उषक्षं पृथियां खापितं पृथियाः
सम्बन्धि यददः कृष्णकृषं चन्द्रमिस खापितं तत्र यददूषं
संजज्ञाने सम्यगवगच्छन्यो रोदसी द्यावापृथियो सम्भवतुः
परसारसङ्गते तत्र यत् कृष्णकृषं द्यावापृथियोक्ष्पमिस्त तदेतदूषान् दिवःखक्षप्रभूतानवतु रचतु । तेचेषास्तत् कृष्णमवन्तु । उभयोः द्यावापृथियोः सम्बन्धि यज्ञियं यज्ञयोग्यं अङ्गदयमिह देवयजने आगिमष्ठाः आगच्छतु ।

कत्यः। "कतीः कुर्वाणा यत् पृथिवीमचरः। गुहाका-रमाख्रूपं प्रतीत्य। तत्तेन्यक्तिम् सस्मर्नः। प्रतं जीवेम प्ररू